

Reportatge

Kenya

Al final del curs 2011-12 es a l'INS Lliçà va fer una venda solidària de llibres de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO. La finalitat va ser poder enviar, a una organització de Kenya medicines, a través d'una professora, la Dori. És per aquest motiu que la revista Eli vol fer un reportatge sobre aquest país.

Kenya és un país ubicat a l'Àfrica de l'Est entre Somàlia i Tanzània i limita al sud-est amb l'Oceà Índic. La superfície del país és de 580,367 km². El seu clima és de tipus tropical a la costa i àrid a l'interior. El terreny varia des de les baixes planes a les muntanyes centrals seccionades per la Vall del Rift i la fèrtil altipla de l'Oest.

Kenya té una població de 38.600.000 d'habitants, dividida pràcticament a parts iguals entre homes i dones (Homes 19.2 i Dones 19.4). El país té una taxa de creixement anual de població d'un 3.0%.

Escolaritat:

El resultat és que un terç dels nens i nenes en edat escolar no va a l'escola. Dels dos terços que van, només la meitat segueixen els estudis de secundària, i d'aquests només uns pocs poden permetre anar a la universitat. La universitat a Kenya és especialment cara (uns 5.000-6.000 € / any), l'opció més recorreguda és anar a l'estranger, per exemple a Uganda on l'oferta és molt més econòmica (3.500 € / any).

Salut:

L'esperança de vida a Kenya segons l'últim informe del PNUD és de 52,1 anys. Hi ha un 35,1% de probabilitats en néixer de no sobreviure als 40 anys. La despesa en Salut, al contrari que la despesa en Educació, és mínim: només un 1,8% del PIB.

La desnutrició infantil està molt generalitzada, no es tracta d'una desnutrició específica, sinó d'una

desnutrició com a conseqüència de la falta d'ingesta d'aliments.

Economia:

El PIB o Producte Interior Brut (PIB) és una variable que ens calcula el valor de tots els béns i serveis finals produïts dins d'una nació en un any determinat.

A Kenya més del 58% de la població viu sota el llindar de la pobresa de renda, és a dir, viuen amb menys de 2 dòlars al dia. El 2007 el salari mínim interprofessional era una mica més de 20 €. Aquest últim any el govern ha triplicat aquesta xifra se situa en l'actualitat al voltant dels 60 € al mes. És un gran avenç encara que en la pràctica no s'aplica aquest augment en els treballs informals sense contractes.

La principal activitat econòmica a Lamu és la pesca, realitzada de forma tradicional amb els petits vaixells de vela llatina, els Dhow. La segona activitat econòmica és el turisme, el qual s'ha vist greument afectat després dels altercats produïts el 2007 durant les últimes eleccions. Trobem traces d'activitat agrícola a l'interior però per consum local.

En el país, hi ha un greu problema d'atur i d'ocupació precària. A Lamu, aquesta situació s'agreuja en les dones. A l'illa tots els treballs són realitzats per homes: pesca, construcció, artesanian, vigilància, atenció al públic, neteja, costura, etc ... L'únic lloc on la presència femenina és una mica més significativa és a l'escola.

